

bi lahko kaj dobrega storil, pa ne stori, to mu je v greh štetol!" Torej možje, stopite naprej in idite na volitev ter volite može, od kojih smete pričakovati, da pridobijo fari zgubljeno čast! Zavoljo pooblastil pa, da bi dotičniki ne bili vedeli za izročitev, tedaj bi nas nasprotniki smeli drugače prijeti, ako bi resnica bila. — Dosti za zdaj, ako pa komu ne zadostuje, prihodnjič več.

Iz Zgornje Ponikve. (Priznanica.) Kakor zanišljivo poizvemo, je krajni šolski svet „Zgornja-Ponikva“ v svoji seji z dne 20. aprila sklenil, prevzvišenim knezoškofom šolskega odbora visoke gosposke zbornice, za njih trud in nevstrašeno ter odločno postopanje zoper sedanjo medversko šolo, najtoplejšo zahvalo izreči, in na dotičnem mestu naznaniti, kar se je tudi zgodilo. Ob enem se tudi prosi: Slovencem braniti vero, tako tudi materni jezik, kajti le na podlagi maternega jezika, — tu slovenskega, — zamore slovenska mladina se česa naučiti, in za bodočnost tudi obdržati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je gotovo, da skliče vlada drž. delegaciji, avstrijsko in ogersko, na den 4. junija v zborovanje in sicer tokrat v Budapešto. Največ jim bode dela z ministrom skupne armade. Za „smodnik brez dima“ bode neki treba veliko denarja. — V drž. zboru so vzporejali proračun ministra notranjih zadev in pa za uk in bogočastje. Pri obeh je šlo vse precej gladko. Kakor je podoba, čaka še liberalna stranka, češ, da še pride vendar le kje čas za njo in se nje možem položi krmilo vlade, vsaj deloma, v roke. — Na večih krajih na Českem in v Galiciji so nastali nemiri od strani delalcev in treba je bilo vojakom seči za orožje. To je nauk za delalce in vlado, kaj da utegne priti dne 1. maja, o „prazniku delalcev“. Pravi se, da ima vlada vse k redu in tudi nagla sodba se lahko izreče, če je bode kje treba. Upajmo, da ne bode sile za-njo! — Grof Wurmbrandt, štajarski drž. glavar vtaplja se čedalje globlje v nemškem liberalizmu in se nosi, kakor da ne pozna slov. ljudstva v deželi. Mož pa je doma na Borlu v slov. Halozah. — Da zmajajo naši konservativni Nemci pri dež. volitvah v večih krajih, kakor doslej, za to je sedaj veliko upanja, ker so izlasti nemški kmetje nezadovoljni z osemletno šolo. — Na Koroškem se pridno nabirajo podpisi v zahvalo škofom gledé na njih odločno besedo v verski šoli. To je hvale vredno, sicer se pa umeje samo ob sebi, da se zлага vsak katolik, kakor v drugih rečéh, tako še posebno v tej reči s svojim škofom. — Društvo „Straža“ si je izvolilo slov. poslanca Fr. Murijsa za častnega člana. — Iz drž. denarjev dovoli drž.

zbor 25.000 gld. podpore tistim prebivalcem na Kranjskem, ki trpé pomanjkanje zavoljo lanske slabe letine. — Iz dolenjske železnice bode resnica in leži načrt postave za-njo že v drž. zboru. Ni dvoma, da se vsprejme v njem. — V Gorici vršé se dopolnilne volitve v mestni zastop prihodnji teden in je brž za lahonsko stranko največ upanja, da pridejo nje može v zastop. — Liberalni Italijani v Trstu se penijo same jeze, ker sta slov. poslanca dr. Ferjančič in Nabergoj razkrila v drž. zboru njih sumljivo domoljubje. Vse pa jim diši bolj, kakor to, kar jim daje Avstrija. — Vsa je podoba, da se izvrši volitev metropolita pravoslavne cerkve na Hrvaškem gladko, po volji ogerske vlade. — Ogerski naučni minister, grof Ozaky nima sreče, kajti njegov razglas o mešanih zakonih je tak, da žali katol. cerkev, a kalvincem še daje neki premalo pravice. Vsi škofje so zoper ministra v tej reči. — V okraji Kolomejskem v Galiciji so nastali nemiri in to velja judom, ki so v onih krajih še bolj, kakor kje drugje, prave pijavke za krščansko ljudstvo.

Vunanje države. O poroki avstrijske nadvojvodinje Marije Valerije pošljejo sv. Oče iz Rima posebno lepo darilo iz spoštovanja do svetle cesarske rodbine. — V Italiji so ljudje sicer siti Crispija in njegovih prostozidarjev, vendar pa še ni moža, ki se upa postaviti na njegovo mesto. Zato še ne bode tako hitro konec Crispijeve nesrečne vlade. — Na Francoskem so se izvršile sedaj dopolnile volitve, kar jih še niso bili doslej potrdili. Pridobila si je pa vsled njih sedanja vlada nekaj novih poslancev. Da se to ni zgodilo brez sile, to ugaane človek lahko, ako pozna vladne može. — Tudi v Parizu bodo imeli dne 1. maja opravlja za delalci in tu ne bodo opravili brez krvi. — V Londonu, glavnem mestu Anglije, razpravlja se načrt vlade za postavu, ki dovoljuje Ircom, da si kupijo zemljišča, ako jim jih kdo proda. Tega doslej niso smeli. — Da pride nemški cesar tudi letos v Rusijo, to je sedaj že blizo gotovo. Izgodi se pa najbrž tačas, ko bodo vojaške vaje pri Carskem selu. Nemčija torej na vsak način želi, da se sprijazni z Rusijo. — Kar se tiče ruskih dežel, želi car, da se odpravijo vsi judje, ki niso Rusi, to se pravi, vsem bode s časom treba iz Rusije, kajti Rusu ni lahko postati judu. Za to že postava skrbi, da jud ne dobi take pravice. — O Bolgariji je sedaj tiho in nič se ne izve iz nje in to je more biti dobro; vsaj toliko je menda resnica, da je ljudstvo v miru, pri svojem delu. — Turski sultan ima se odločiti za to, ali še naj ostane naprej obsedni stan na otoku Creta ali pa se odpravi, vsaj za nekaj časa. Pravi se, da je tursko ministerstvo za zadnje. No, ako je tako, tedaj ni več nevarnosti, da se

ondi pokaže zopet kaka ustaja. Ali kdo naj verjame Turku? — V Afriki so Nemci sila na poti Angležem in to je naravno. Škoda je samo to, da tamošnji ljudje nimajo od nobene strani ne od Nemcev, ne od Angležev, dobrote. — Iz dalnje Amerike sliši se samo to, da niso ondi veseli tujih ljudi, ki se tje selijo. Zato pa jih gledajo tudi pisano in če se da, ogoljufajo jih za denar ali pa jih vzamejo za taka dela, ki jih izmed domačih nihče ne mara opravljati. To torej ni za to, da vabi koga, naj se preseli v one kraje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Do sedaj govoril sem o takih šolarjih, ki niso v poletnem času šole oproščeni. Le-ti izostali so tedaj le v časi silnega dela doma, recimo enkrat do dvakrat na teden, pa vendar so tako popačeni. Sedaj pa si predstavljajmo šolarja, ki je v poletnem času šole oproščen in ki opravlja vsak dan težaška dela ne le doma, ampak tudi drugje. Tu ne pači se tak šolar s samo grdimi pogovori in še z gršimi vzgledi, ampak tudi z uno strupeno pijačo — žganjem, — katera ga stori proti večeru že živinčetu podobnega, takó da je, sicer najmanjši in najslabejši, vendar pa pri razdiranju plotov najsilnejši. Stariši, kakoršnji so semtertje dan danes, ga seveda zategadelj niti ne svari, kamo še le, da bi ga kaznovali. Pohvalijo ga pač rekoč: „Iz tega še nekdanj nekaj bo!“ Tak glavč seveda ne gre več med šolarje, dokler ga po zimi zopet postava ne sili, pač pa vstopi kot novinec med ponočnjake, ki kradejo dandanes vse, kar se le ukrasti da, ter si pripravljajo mastne večerje, nekaj pa poprodajo, kajti pijače še jim manjka. Kaj pa porekó starši takim sinom? Nič, saj stori, vse le iz šale! Mogoče je sicer, da se s početka res šali, ti fantalini, pa pozneje, ko mora mati od daleč gledati svojega sinka, kako jej trga zadnje kose mesa iz tunje, da je povžije s svojimi tovariši „iz šale“ kje v odstranjeni šumi, domači pa si potem pri težkem delu po krompirji zobe trebijo, takrat — menim — to ni več šala!

Po tej razpravi pa si lahko vsakdo misli, kakšen mora biti tak učenec, kateremu se je v poletnem času v takej družbi tako dobro godilo, če pride na zimo zopet v šolo, in kakšna garjava ovca je on za svoje mlajše součence.

Sedaj pa pustimo šolo, pogledimo še v domačo hišo, to je, zasledimo še domačo odgojo naše mladeži.

Okrajna glavarstva so ukazala v teku lanskega leta vsem občinskim predstojnikom,

da naj strogo na to pazijo, da šolska mladež ne bo zahajala na plesišča. Čemu neki ta ukaz, je-li opravičen? Je, opravičen je. Šolska mladež res zahaja na plesišča in sicer s svojimi starejšimi brati ali sestrami, ne pa s stariši, kajti stariši dandanes nimajo navadno denarjev za plesišče. Vzemimo, sestra zaslužila si je skozi teden nekaj grošev. Za te hoče si kupiti v nedeljo veselja. Sama pa ne upa v krčmo, ker se mati za njo boji. Vzememo tedaj sestro ali pa brata — šolarja — seboj. Sedaj bodo in tudi so starši brez vseh skrbi za najstarejšo hčerko, ker ima seboj čuvarja. Kar ta čuvar na plesišču in drugod vse sliši in vidi, tega ne bom tukaj navajal. Da pa gre pozno v noči, v časih pa še drugi dan ves popačen domov, to je lahko umevno. Pa to nič ne dá, saj stariši tega ne vedo, da so si le svesti, da se stariši hčerki ni nič pripetilo.

Ali ne samó na plesiščih, tudi doma služijo naši šolarji svojim starejšim sestram in bratcem za čuvarje. O tem pa nečem podrobneje govoriti, povem še samo, da mi je nedavno ena učenka na moje vprašanje, zakaj da poprejšnji teden ni bila v šoli, tako odgovorila, da sem tudi do kurjih oces na nogah zardel.

(Dalje prih.)

Smešnica 18. „Dobro“, pohvali gost krčmarja, „dobro, da se pri vas tako hitro postreže gostu. Škoda je samo to, da je vse premalo, kar se prinese“. „Oj“, odvrne mu krčmar, „oj, gospod, ali ne veste, da kdor hitro da, za dvoje da?“

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so že na poti iz Rima. Okiskali so v Ljubljani Nj. ekscelencijo mil. knezoškofa dr. Jakoba Missia in dnes še obiščejo mil. knezoškofa dr. Jožefa Kahna v Celovci. V soboto dopoldne pa se vrnejo v svojo škofijo, v svojo stolnico v Mariboru.

(Odlikovanje.) Msg. Franc Kosar, prelat in preč. g. Lovro Herg, korar stolne cerkve v Mariboru, sta dobila od svetlega cesarja dovoljenje, da smeta vzprejeti in nositi papežev red: pro ecclesia et pontifice.

(Jareninsko zborovanje) Slovenskega društva vršilo se je prav sijajno, govorili so gg. Radač, Vošnjak in dr. Gregorec. Vsprejet je bil predlog č. g. dekana Fleka in g. Vajngerla, naj g. dr. Radač odbor prosi zopet kandidovati.

(C. kr. pošta.) Sedaj je skorej gotovo, da dobi c. kr. pošta v Mariboru novo poslopje in sicer na voglu stolne in župniške ulice. Kraj je v resnici, kakor navlaš za c. kr. pošto in mesto dobi s tem novo poslopje, kinč za celo mesto.